

Lag om internationellt polisiärt samarbete;

utfärdad den 24 maj 2017.

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Inledande bestämmelser

Lagens tillämpningsområde och innehåll

1 § Denna lag tillämpas på polisiärt samarbete mellan Sverige och andra stater i den utsträckning Sverige i en internationell överenskommelse har gjort sådana åtaganden som avses i lagen.

2 § Lagen innehåller bestämmelser om operativt samarbete (2–5 kap.) och uppgiftsutbyte (6–10 kap.).

Uttryck i lagen

3 § I lagen avses med

– *Schengenkonventionen*: konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,

– *avtalet med Danmark*: avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen,

– *Öresundsförbindelsen*: den fasta förbindelsen över Öresund som den definieras i artikel 2 i avtalet med Danmark,

– *Prümrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,

– *Atlasrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/617/RIF av den 23 juni 2008 om förbättrat samarbete i krissituationer mellan Europeiska unionens medlemsstaters särskilda insatsgrupper,

– *referensuppgifter*: registeruppgifter som inte röjer identiteten på en person, antingen i form av en sifferbeteckning och ett fingeravtryck eller en sifferbeteckning och en dna-profil från den ickekodifierande delen av personens dna,

– *CBE-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, i den ursprungliga lydelsen,

¹ Prop. 2016/17:139, bet. 2016/17:JuU27, rskr. 2016/17:273.

– *VIS-rådsbeslutet*: rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott, och

– *avtalet med USA*: avtalet av den 16 december 2011 mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering om ett förstärkt samarbete för att förebygga och bekämpa brottslighet.

2 kap. Operativt samarbete enligt Schengenkonventionen

Gränsöverskridande övervakning

1 § Om det i en stat som deltar i det polisiära samarbetet enligt avdelning III i Schengenkonventionen pågår en utredning om ett brott som kan föranleda överlämnande eller utlämning, får utländska tjänstemän fortsätta en i sin stat påbörjad övervakning av en misstänkt gärningsman in på svenskt territorium, om en behörig svensk myndighet samtycker till det.

Under de förutsättningar som anges i första stycket får en påbörjad övervakning fortsätta även beträffande någon annan än en misstänkt gärningsman, om det är nödvändigt för den pågående utredningen och det finns starka skäl att anta att åtgärden kan medverka till att identifiera eller spåra en misstänkt gärningsman.

2 § Övervakningen av en misstänkt gärningsman får fortsätta utan föregående samtycke, om saken är så brådskande att samtycke inte kan inhämtas i förväg och den utländska utredningen avser misstanke om sådana brott som sägs i artikel 40.7 i Schengenkonventionen, nämligen

- mord,
- dråp,
- grovt sexualbrott,
- mordbrand,
- penningförfalskning och förfalskning av betalningsmedel,
- grov stöld,
- grovt häleri,
- penningtvätt,
- grovt bedrägeri,
- utpressning,
- människorov och tagande av gisslan,
- olaglig människohandel,
- människosmuggling,
- olaglig handel med narkotika och psykotropa ämnen,
- brott mot lagbestämmelser angående vapen och sprängämnen,
- ödeläggelse genom användande av sprängämnen,
- olaglig transport av giftigt och skadligt avfall,
- olaglig handel med nukleära och radioaktiva ämnen,
- sådan brottslighet som avses i rådets gemensamma åtgärd 98/733/RIF av den 21 december 1998 om att göra deltagande i en kriminell organisation i Europeiska unionens medlemsstater till ett brott, och
- terroristbrott enligt rådets rambeslut 2002/475/RIF av den 13 juni 2002 om bekämpande av terrorism.

För att övervakningen ska få fortsätta krävs också att överskridandet av gränsen anmäls till en behörig svensk myndighet så snart det är möjligt och att den utländska myndigheten utan dröjsmål begär bistånd i utredningen.

3 § Övervakning enligt 1 eller 2 § ska genast upphöra om en behörig svensk myndighet begär det. Övervakning enligt 2 § ska även upphöra om samtycke inte har lämnats inom fem timmar från gränsöverskridandet.

Gränsöverskridande förföljande

4 § Om en person har upptäckts på bar gärning när han eller hon begår ett brott som kan föranleda överlämnande eller utlämning, eller om någon som är häktad eller som avtjänar ett frihetsstraff har rymt, får utländska tjänstemän fortsätta ett i sin stat påbörjat förföljande av personen över en landsgräns in på svenskt territorium, om en behörig svensk myndighet samtycker till det.

5 § Förföljandet får fortsätta utan föregående samtycke om det på grund av sakens brådskande natur inte har varit möjligt att underrätta en behörig svensk myndighet i förväg, eller om svenska tjänstemän inte har kunnat ta över förföljandet i tid. De förföljande tjänstemännen ska anhålla om bistånd av en behörig svensk myndighet senast vid tidpunkten för gränsöverskridandet.

6 § Förföljande enligt 4 eller 5 § ska genast upphöra om en behörig svensk myndighet begär det.

Behöriga tjänstemän

7 § Gränsöverskridande övervakning och förföljande får utföras av utländska tjänstemän som har anmälts vara behöriga att utföra sådant arbete.

Befogenheter

8 § Om utländska tjänstemän som utför gränsöverskridande förföljande begär det, ska svenska polismän omhänderta den flyende.

De utländska tjänstemännen får stoppa och omhänderta den flyende tills svenska polismän kan överta omhändertagandet eller identifiera honom eller henne.

9 § När en person omhändertas enligt 8 § andra stycket får utländska tjänstemän

1. kroppsvisitera den som har omhändertagits, om det görs av säkerhetsskäl eller för att söka efter föremål som anges i 2,

2. omhänderta föremål som kan förverkas enligt 36 kap. 3 § 2 brottsbalken eller kan antas ha betydelse för en utredning om brott eller ha avhänts någon genom brott, och

3. belägga den som har omhändertagits med handfängsel.

Föremål som har omhändertagits enligt första stycket 2 ska så snart det är möjligt överlämnas till en svensk polisman för prövning av fråga om beslag enligt 10 § andra stycket.

10 § En person som har omhändertagits enligt 8 § får tas i förvar av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen under högst sex timmar, tiden mellan klockan 24 och 9 oräknad. Därefter ska personen omedelbart frigges, om det inte har kommit in en begäran om en åtgärd som avses i

1. 23 § lagen (1957:668) om utlämning för brott,

2. 1 kap. 2 § lagen (2011:1165) om överlämnande från Sverige enligt en nordisk arresteringsorder,

3. 25 c eller 25 d § lagen (1972:260) om internationellt samarbete rörande verkställighet av brottmålsdom,

4. 5 a eller 5 b § lagen (1963:193) om samarbete med Danmark, Finland, Island och Norge angående verkställighet av straff m.m.,

5. 8 § lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling, om framställningen kommer från en dansk myndighet,

6. 6 § lagen (1994:569) om Sveriges samarbete med de internationella tribunalerna för brott mot internationell humanitär rätt,

7. 6 § lagen (2002:329) om samarbete med Internationella brottmålsdomstolen,

8. 1 kap. 3 § lagen (2003:1156) om överlämnande från Sverige enligt en europeisk arresteringsorder, eller

9. 3 kap. 15 § lagen (2015:96) om erkännande och verkställighet av frihetsberövande påföljder inom Europeiska unionen.

En svensk polisman får, i avvaktan på en framställning om en sådan åtgärd som avses i 4 kap. 19 § lagen (2000:562) om internationell rättslig hjälp i brottmål, ta i beslag föremål som har omhändertagits enligt 9 § första stycket 2, enligt de förutsättningar som gäller för en motsvarande åtgärd enligt rättegångsbalken eller annan lag eller författning.

Användning av vapen

11 § Utländska tjänstemän som utför gränsöverskridande övervakning eller förföljande får bara använda tjänstevapen i nödvärnssituationer. De får inte bereda sig tillträde till bostäder eller andra platser som inte är tillgängliga för allmänheten.

Behöriga svenska myndigheter

12 § Polismyndigheten beslutar om gränsöverskridande övervakning och förföljande in på svenskt territorium. Säkerhetspolisen får besluta om gränsöverskridande övervakning inom den verksamhet som den bedriver. Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen får i ett enskilt fall överlämna ett ärende om gränsöverskridande övervakning till Kustbevakningen.

En framställning eller anmälan från en utländsk myndighet om gränsöverskridande övervakning in på svenskt territorium ska göras till Polismyndigheten. Om framställningen eller anmälan avser sådan övervakning inom den verksamhet som Säkerhetspolisen bedriver, får den i stället göras till Säkerhetspolisen.

Andra kontakter med anledning av gränsöverskridande övervakning eller förföljande in på svenskt territorium ska äga rum direkt mellan de utländska tjänstemännen och Polismyndigheten, Säkerhetspolisen eller Kustbevakningen.

13 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om operativt samarbete enligt Schengenkonventionen.

3 kap. Operativt samarbete enligt avtalet med Danmark

Gränsöverskridande förföljande

1 § Danska polismän får fortsätta ett i Danmark påbörjat förföljande över en landsgräns in på svenskt territorium, om förföljandet avser en person som har upptäckts på bar gärning när han eller hon begår en gärning som hör under allmänt åtal enligt svensk och dansk rätt. De får även fortsätta ett förföljande av en person som har avvikit från ett frihetsberövande på grund av brott eller, i den mån utlämning till Danmark kan komma i fråga enligt lagen (1970:375) om utlämning till Danmark, Finland, Island eller Norge för verkställighet av beslut om vård eller behandling, ett annat frihetsberövande. Ett förföljande ska genomföras på de villkor som i övrigt framgår av 2 kap. 4–6 §§.

Danska polismän får på svenskt territorium på Öresundsförbindelsen även inleda ett förföljande som avses i första stycket. De ska i ett sådant fall omedelbart anhålla om bistånd av Polismyndigheten.

Vid ett förföljande enligt denna paragraf har danska polismän de befogenheter och den rätt att använda tjänstevapen som framgår av 2 kap. 8, 9 och 11 §§.

Vissa ingripanden på Öresundsförbindelsen

2 § Danska polismän har på svenskt territorium på Öresundsförbindelsen samma befogenheter att ingripa mot hot mot den allmänna ordningen och säkerheten som en svensk polisman har enligt lag eller annan författning. Vid ett sådant ingripande får de bara använda tjänstevapen i nödvärnssituationer.

Om en dansk polisman vidtar en åtgärd enligt första stycket, ska Polismyndigheten omedelbart underrättas. Åtgärden får pågå tills Polismyndigheten övertar genomförandet eller begär att den ska avbrytas.

Föreskrifter

3 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om operativt samarbete enligt avtalet med Danmark.

4 kap. Operativt samarbete enligt Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet

Initiativ till samarbete enligt Prümrådsbeslutet

1 § Regeringen, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får begära bistånd från en myndighet i en annan stat enligt artikel 17 i Prümrådsbeslutet.

Biståndet får inte lämnas av en särskild insatsgrupp. Det kan bestå av inrättandet av gemensamma patruller eller genomförandet av andra gemensamma insatser där utländska tjänstemän deltar.

2 § Regeringen och Polismyndigheten får vid större evenemang och liknande viktiga händelser, katastrofer och allvarliga olyckor som har gränsöverskridande verkningar begära bistånd från en myndighet i en annan stat enligt artikel 18 i Prömrådsbeslutet.

Biståndet kan bestå av tjänstemän eller utrustning.

3 § Bistånd enligt artiklarna 17 och 18 i Prömrådsbeslutet får begäras om det är lämpligt och för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet.

Initiativ till samarbete enligt Atlasrådsbeslutet

4 § Regeringen, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får begära bistånd från en särskild insatsgrupp i en annan stat enligt artikel 3 i Atlasrådsbeslutet.

Biståndet ska lämnas till en svensk särskild insatsgrupp och kan bestå av utrustning, expertis eller genomförandet av operationer där utländska tjänstemän agerar i en stödfunktion.

5 § För att Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska få begära bistånd enligt artikel 3 i Atlasrådsbeslutet krävs att regeringen har lämnat sitt medgivande. Polismyndigheten och Säkerhetspolisen ska samråda med varandra innan regeringens medgivande begärs.

Regeringens medgivande behövs inte i brådskande fall som kan innebära fara för människors liv eller hälsa eller för omfattande förstörelse av egendom. Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen ska i ett sådant fall omedelbart underrätta regeringen om att bistånd har begärts. Den myndighet som begärt biståndet ska även underrätta den andra myndigheten om det. Regeringen ska pröva om beslutet att begära bistånd ska undanröjas eller bestå.

6 § Bistånd enligt artikel 3 i Atlasrådsbeslutet får begäras om det är lämpligt och för att förhindra eller på annat sätt ingripa mot en handling som kan utgöra brott enligt lagen (2003:148) om straff för terroristbrott.

Överlåtelse av förvaltningsuppgifter

7 § Regeringen, Polismyndigheten och Säkerhetspolisen får överlåta förvaltningsuppgifter till andra stater vid samarbete enligt Prömrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet. Uppgifterna får i de fall som avses i 10 § innefatta myndighetsutövning.

Överenskommelser om samarbete

8 § Innan ett samarbete enligt Prömrådsbeslutet eller Atlasrådsbeslutet påbörjas ska en överenskommelse om samarbetet ingås med den andra staten. Överenskommelsen får ingås av regeringen eller, efter regeringens bestämmande, av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

En överenskommelse som innebär att utländska tjänstemän ska delta i samarbete i Sverige ska avse en särskild insats som är klart avgränsad och regleras

1. det särskilda syftet med samarbetet,
2. vilket bistånd den utländska myndigheten ska ge,
3. på vilken tid och plats samarbetet ska genomföras,

4. vilka utländska tjänstemän som ska delta,
5. hur ledning ska utövas,
6. vilka befogenheter utländska tjänstemän ska ha, och
7. vilka vapen och vilken annan liknande utrustning utländska tjänstemän ska få inneha.

Behöriga tjänstemän och ledning

9 § Utländska tjänstemän får delta i samarbete enligt Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet om de är lämpliga för uppgiften och anställda vid en samverkande myndighet.

Tjänstemännen ska stå under ledning av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen.

Befogenheter

10 § Utländska tjänstemän får ges polisiära befogenheter vid gemensamma insatser enligt artikel 17 i Prümrådsbeslutet och vid operationer enligt artikel 3 i Atlasrådsbeslutet. För att få ges sådana befogenheter ska tjänstemännen vara polismän respektive ha polisiära befogenheter i sina hemstater.

Tjänstemännen får ges de befogenheter som en svensk polisman har enligt polislagen (1984:387) och de befogenheter som en svensk polisman har att

1. gripa någon enligt 24 kap. 7 § första stycket rättegångsbalken,
2. ta föremål i beslag enligt 27 kap. 4 § rättegångsbalken,
3. förbjuda tillträde till ett visst område eller vidta andra åtgärder enligt 27 kap. 15 § rättegångsbalken, och
4. besluta om kroppsvisitation enligt 28 kap. 13 § rättegångsbalken.

Vid gemensamma insatser enligt artikel 17 i Prümrådsbeslutet ska befogenheterna i regel utövas i närvaro av svenska polismän.

Användning av vapen

11 § Utländska tjänstemän som getts befogenheter enligt 10 § har samma rätt att använda tjänstevapen och annan liknande utrustning som en svensk polisman har enligt lag eller annan författning. Andra utländska tjänstemän får bara använda tjänstevapen och annan liknande utrustning i nödvärnssituationer.

För att få användas ska utrustningen motsvara den utrustning svenska polismän använder.

Föreskrifter

12 § Regeringen eller den myndighet regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om operativt samarbete enligt Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet.

5 kap. Gemensamma bestämmelser för operativt samarbete enligt Schengenkonventionen, avtalet med Danmark, Prümrådsbeslutet och Atlasrådsbeslutet

Skyldigheter

1 § Utländska tjänstemän ska, när de utövar befogenheter enligt denna lag, följa svensk lag och annan författning samt instruktioner som meddelas av Polismyndigheten eller Säkerhetspolisen. De ska alltid kunna styrka sin behörighet och identitet.

Straffrättsligt skydd och ansvar

2 § Utländska tjänstemän som utövar myndighet i Sverige enligt denna lag ska vara skyddade enligt 17 kap. 1, 2 och 4 §§ brottsbalken på motsvarande sätt som om det varit fråga om svensk myndighetsutövning.

Utländska tjänstemän som utför uppgifter i Sverige enligt denna lag ska vara ansvariga för olaga diskriminering enligt 16 kap. 9 § brottsbalken på motsvarande sätt som den som är anställd i svensk allmän tjänst. Innefattar uppgifterna myndighetsutövning ska tjänstemännen även vara ansvariga för tjänstefel enligt 20 kap. 1 § brottsbalken på motsvarande sätt som om det varit fråga om svensk myndighetsutövning.

Skadestånd

3 § Om utländska tjänstemän utför uppgifter i Sverige enligt denna lag, ska svenska staten i stället för den utländska myndigheten eller tjänstemannen ersätta skador som uppkommer i samband med utförandet av uppgiften och som den utländska myndigheten eller tjänstemannen skulle ha varit skadeståndsskyldig för om svensk lag varit tillämplig på dem. Svenska staten ska dock inte ersätta skador som uppkommer hos den utländska myndigheten eller tjänstemannen.

4 § Bestämmelser om svenska statens skyldighet att ersätta skador som svenska tjänstemän vållar ska inte vara tillämpliga när skadorna vållas i en annan stat i samband med gränsöverskridande övervakning eller förföljande enligt Schengenkonventionen. Detsamma ska gälla när skadorna vållas i samband med samarbete enligt avtalet med Danmark, Prümrådsbeslutet eller Atlasrådsbeslutet.

6 kap. Allmänna bestämmelser om uppgiftsutbyte

Förhållandet till andra bestämmelser om personuppgiftsbehandling

1 § Om inte annat följer av denna lag eller föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till lagen gäller

- polisdatalagen (2010:361) för polisens behandling av personuppgifter vid internationellt polisiärt samarbete,
- kustbevakningsdatalagen (2012:145) för Kustbevakningens behandling av personuppgifter vid internationellt polisiärt samarbete, och
- tullbrottsdatalagen (2017:447) för Tullverkets behandling av personuppgifter vid internationellt polisiärt samarbete.

2 § I lagen (2013:329) med vissa bestämmelser om skydd för personuppgifter vid polissamarbete och straffrättsligt samarbete inom Europeiska unionen, och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till den lagen, finns det särskilda bestämmelser om behandling av personuppgifter som inom ramen för polissamarbete eller straffrättsligt samarbete har överförts från eller gjorts tillgängliga av

1. en stat som är medlem i Europeiska unionen (EU),
2. Island, Norge, Schweiz eller Liechtenstein,
3. ett EU-organ, eller
4. ett EU-informationssystem.

Om det i de författningar som anges i första stycket finns avvikande bestämmelser, ska de tillämpas i stället för bestämmelserna i denna lag och i föreskrifter som regeringen har meddelat i anslutning till lagen. Detta gäller dock inte vid behandling av personuppgifter som utbyts eller har utbytts med stöd av Prümrådsbeslutet, CBE-direktivet eller VIS-rådsbeslutet.

Villkor om användningsbegränsningar

3 § Om en svensk myndighet har fått uppgifter eller bevisning från en annan stat för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda brott eller upprätthålla allmän ordning och säkerhet, ska svenska myndigheter följa villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifterna eller bevisningen, om villkoren gäller på grund av en överenskommelse med den andra staten eller en mellanfolklig organisation.

Första stycket gäller oavsett vad som är föreskrivet i lag eller annan författning.

4 § En svensk brottsbekämpande myndighet får i enskilda fall ställa upp villkor som begränsar möjligheten att använda uppgifter eller bevisning som lämnas till en annan stat eller en mellanfolklig organisation, om det krävs med hänsyn till enskildas rätt eller från allmän synpunkt. Sådana villkor får inte strida mot en internationell överenskommelse som är bindande för Sverige.

7 kap. Uppgiftsutbyte enligt Prümrådsbeslutet

Utbyte av dna-profiler

1 § Vid samarbete enligt Prümrådsbeslutet får ett utländskt kontaktställe medges direktåtkomst till referensuppgifter i de svenska registren över dna-profiler.

Efter en överenskommelse mellan Sverige och en annan stat får kontaktstället i den andra staten göra en automatisk jämförelse mellan sina oidentifierade dna-profiler och referensuppgifter i de svenska registren över dna-profiler.

Första och andra styckena gäller endast de register över dna-profiler som regleras i polisdatalagen (2010:361).

2 § Vid en förundersökning eller en annan utredning som handläggs enligt bestämmelserna i 23 kap. rättegångsbalken får det svenska kontaktstället i enskilda fall genom direktåtkomst söka uppgifter i en annan stats dna-register. Uppgifter får behandlas endast i den utsträckning den andra staten tillåter det

och om behandlingen i motsvarande fall hade varit tillåten i de svenska registren över dna-profiler.

Efter en överenskommelse mellan Sverige och en annan stat får det svenska kontaktstället, i syfte att utreda brott, göra en automatisk jämförelse mellan dna-profiler i spårregistret och referensuppgifter i den andra statens dna-register.

Utbyte av fingeravtryck

3 § Vid samarbete enligt Prümrådsbeslutet får ett utländskt kontaktställe medges direktåtkomst till referensuppgifter i svenska fingeravtrycksregister som förs med stöd av polisdatalagen (2010:361).

4 § I syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet eller utreda brott får det svenska kontaktstället i enskilda fall genom direktåtkomst söka uppgifter i en annan stats fingeravtrycksregister. Uppgifter får behandlas endast i den utsträckning den andra staten tillåter det och om behandlingen i motsvarande fall hade varit tillåten i svenska fingeravtrycksregister som förs med stöd av polisdatalagen (2010:361).

Det svenska kontaktstället ansvarar för att kontrollera om det mottagna fingeravtrycket stämmer överens med det fingeravtryck sökningen avsåg.

Utbyte av fordonsuppgifter

5 § I lagen (2001:558) om vägtrafikregister finns bestämmelser om möjlighet att medge ett utländskt kontaktställe direktåtkomst enligt Prümrådsbeslutet till uppgifter i vägtrafikregistret.

6 § I syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda brott eller upprätthålla allmän säkerhet får det svenska kontaktstället i enskilda fall genom direktåtkomst söka uppgifter i en annan stats fordonsregister. Uppgifter får behandlas endast i den utsträckning den andra staten tillåter det och om behandlingen i motsvarande fall hade varit tillåten i det svenska vägtrafikregistret. Vid sökning får endast ett fordons fullständiga chassinummer eller fullständiga registreringsnummer användas som sökbegrepp.

Rättelse och skadestånd

7 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt detta kapitel eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till kapitlet.

Föreskrifter

8 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om uppgiftsutbyte enligt Prümrådsbeslutet.

1 § I lagen (2001:558) om vägtrafikregister finns bestämmelser om möjlighet att medge ett utländskt kontaktställe direktåtkomst enligt CBE-direktivet till uppgifter i vägtrafikregistret.

2 § I syfte att utreda ett sådant trafiksäkerhetsrelaterat brott som omfattas av artikel 2 i CBE-direktivet får det svenska kontaktstället i enskilda fall genom direktåtkomst söka uppgifter i en annan stats fordonsregister. Uppgifter får behandlas endast i den utsträckning den andra staten tillåter det och om behandlingen i motsvarande fall hade varit tillåten i det svenska vägtrafikregistret. Vid sökning får endast ett fordons fullständiga registreringsnummer användas som sökbegrepp.

3 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt detta kapitel eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till kapitlet.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om uppgiftsutbyte enligt CBE-direktivet.

9 kap. Uppgiftsutbyte enligt VIS-rådsbeslutet

1 § På begäran av behöriga myndigheter får den centrala åtkomstpunkten genom direktåtkomst söka uppgifter i informationssystemet för viseringar (VIS), om det i enskilda fall finns skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att utreda ett sådant terroristbrott eller annat grovt brott som omfattas av definitionerna i artikel 2.1 i VIS-rådsbeslutet.

Desamma gäller om det i enskilda fall finns skäl att anta att uppgifter i systemet väsentligen kan komma att bidra till att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott som anges i första stycket.

2 § Vid sökning i VIS får endast följande uppgifter användas som sökbegrepp:

1. nuvarande och tidigare efternamn, förnamn, kön, födelsedatum, födelseort och födelseland,
2. nuvarande medborgarskap och medborgarskap vid födseln,
3. resehandlingens typ och nummer, utfärdande myndighet, dag för utfärdande och sista giltighetsdag,
4. huvuddestination och den planerade vistelsens varaktighet,
5. syftet med resan,
6. planerad ankomst och avresedag,
7. planerad gränsövergång för första inresa eller transiteringsväg,
8. bostad,
9. fingeravtryck,
10. typ av visering och viseringsmärkets nummer, och
11. den person som bjudit in eller åtagit sig att stå för sökandens levnads-kostnader under vistelsen.

3 § Personuppgifter som har hämtats från VIS får behandlas för det ändamål som uppgifterna hämtades för. De får också behandlas för att utreda eller beivra brott i det enskilda fall som sökningen avsåg.

4 § Det är förbjudet att till tredjeland eller en internationell organisation överföra eller göra tillgängliga sådana personuppgifter som har hämtats från VIS och som har lagts in i systemet av en annan stat.

Detta är dock tillåtet i brådskande fall om

1. de villkor för sökning som anges i 1 § andra stycket är uppfyllda,
2. det är förenligt med svenska intressen att uppgifterna lämnas ut,
3. den stat som har lagt in uppgifterna i systemet samtycker till det, och
4. förutsättningarna i 33 och 34 §§ personuppgiftslagen (1998:204) är uppfyllda.

5 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt detta kapitel eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till kapitlet.

6 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om uppgiftsutbyte enligt VIS-rådsbeslutet.

10 kap. Uppgiftsutbyte enligt avtalet med USA

1 § Vid samarbete enligt avtalet med USA får ett amerikanskt kontaktställe trots 33 § personuppgiftslagen (1998:204) medges direktåtkomst till referensuppgifter i svenska fingeravtrycksregister som förs med stöd av polisdatalagen (2010:361).

2 § På begäran av behöriga myndigheter får ett svenskt kontaktställe i enskilda fall genom direktåtkomst söka uppgifter i amerikanska fingeravtrycksregister i syfte att utreda ett brott för vilket det enligt svensk lag är föreskrivet fängelse i mer än ett år. Detsamma gäller om sökningen görs i syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar ett sådant brott.

Uppgifter får behandlas endast om behandlingen i motsvarande fall hade varit tillåten i svenska fingeravtrycksregister som förs med stöd av polisdatalagen (2010:361).

Det svenska kontaktstället ansvarar för att kontrollera om det mottagna fingeravtrycket stämmer överens med det fingeravtryck sökningen avsåg.

3 § Bestämmelserna i personuppgiftslagen (1998:204) om rättelse och skadestånd gäller vid behandling av personuppgifter enligt detta kapitel eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till kapitlet.

4 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela föreskrifter om uppgiftsutbyte enligt avtalet med USA.

-
1. Denna lag träder i kraft den 2 juli 2017.
 2. Genom lagen upphävs lagen (2000:343) om internationellt polisiärt samarbete.
 3. Genom lagen utgår lagen (2016:484) om ändring i lagen om internationellt polisiärt samarbete.

På regeringens vägnar

STEFAN LÖFVEN

ANDERS YGEMAN
(Justitiedepartementet)

